

30.1.2015

KOMUNIKAT DLA POSŁÓW

Przedmiot: Petycja 2377/2013, którą złożył G.J. (Niemcy), w sprawie stosowania kolczyków do identyfikacji inwentarza żywego

1. Streszczenie petycji

Składający petycję uważa, że stosowanie kolczyków do identyfikacji inwentarza żywego powinno zostać zakazane i zastąpione innymi metodami, np. pasywnymi znacznikami RFID lub przechowywaniem próbek krwi zwierząt. Utrzymuje, że kolczykowanie może powodować znaczny ból, gdyż wymaga usunięcia fragmentu tkanki, a ponadto kolczyki mogą zaczepiać o różne przedmioty, raniąc uszy zwierzęcia i wymagając zastąpienia.

2. Dopuszczalność

Petycja uznana została za dopuszczalną dnia 25 września 2014 r. Zwrócono się do Komisji o przekazanie informacji (art. 216 ust. 6 Regulaminu).

3. Odpowiedź Komisji, otrzymana dnia 30 stycznia 2015 r.

Rozporządzenie Rady (WE) nr 21/2004¹ z dnia 17 grudnia 2003 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestrowania owiec i kóz oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 i dyrektywy 92/102/EWG i 64/432/EWG. Zgodnie z tym rozporządzeniem owce i kozy muszą być odpowiednio i indywidualnie oznakowane, a ich przewozy powinny być możliwe do indywidualnego przesłania w obrębie państw członkowskich i między państwami członkowskimi w celu ułatwienia kontroli ewentualnych chorób zgodnie z warunkami jednolitego rynku.

¹ Dz.U. L 5 z 9.1.2004, s. 8.

W tym celu obowiązkowe jest zastosowanie co najmniej jednego konwencjonalnego widocznego kolczyka, zaś jako drugie oznakowanie państwa członkowskie mogą dopuścić alternatywne metody oznakowania, takie jak kapsułka ceramiczna (bolus), różne kolczyki elektroniczne, znaki na pęcinie lub tatuaże.

W przypadku bydła rozporządzenie Rady (WE) nr 1760/2000¹ z dnia 17 lipca 2000 r. stanowi, że wszystkie zwierzęta muszą być identyfikowane przez umieszczenie na obu uszach kolczyków, zatwierdzonych przez właściwy organ. Na obu kolczykach nanosi się identyczny kod identyfikacyjny, przy czym do dokonania indywidualnej identyfikacji każdego zwierzęcia oraz ustalenia, w której hodowli się ono urodziło, potrzebne są oba kolczyki.

Dyrektywa Rady 2008/71/WE² z dnia 15 lipca 2008 r. w sprawie identyfikacji i rejestracji świń stanowi, że zwierzęta muszą być znakowane bezzwłocznie, a w każdym przypadku przed opuszczeniem gospodarstwa, za pomocą kolczyków lub tatuażu, umożliwiających określenie miejsca pochodzenia zwierząt.

Dyrektywa Rady 98/58/WE³ dotycząca ochrony zwierząt hodowlanych stanowi, że państwa członkowskie muszą zapewnić, aby właściciele lub opiekunowie podjęli wszelkie uzasadnione kroki w celu zapewnienia warunków utrzymania zwierząt będących pod ich opieką, tak aby zwierzęta nie były narażane na niepotrzebne cierpienie, ból lub zranienie. Rozporządzenie Rady (WE) nr 21/2004 określa, że państwa członkowskie muszą zapewnić, by osoba odpowiedzialna za znakowanie zwierząt otrzymała instrukcje i wskazówki na temat stosownych przepisów zawartych w tym rozporządzeniu i aby dostępne były odpowiednie kursy szkoleniowe.

Wniosek

Komisja uważa, że unijny system identyfikacji i określania pochodzenia bydła, owiec, kóz i świń jest ogólnie proporcjonalny do celów. Zapewnia on podstawy efektywnego systemu określania pochodzenia oraz wysokie normy zdrowia zwierząt i bezpieczeństwa żywności w UE. Można to osiągnąć wyłącznie za pomocą systemu identyfikacji zwierząt, który jest pragmatyczny i funkcjonalny i umożliwia między innymi częstą i natychmiastową weryfikację tożsamości zwierzęcia na miejscu.

Na podstawie powyższego Komisja nie może poprzeć petycji dotyczącej zakazu stosowania kolczyków jako urzędowej metody identyfikacji inwentarza żywego w UE.

¹ Dz.U. L 204 z 11.8.2000, s. 1.

² Dz.U. L 213 z 8.8.2008, s. 31.

³ Dz.U. L 221 z 8.8.1998, s. 23.